

עת"א 21217/01/20 - אדוארד סולמונוב נגד מדינת ישראל - שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אליהו ביתן	22 בינואר 2020 עת"א 21217-01-20
כב' השופטת גילת שלו	סולמונוב(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-
כב' השופט ישראל אקסלרד	מחלקת האסיר - זימונים ואח'
העותר:	אדוארד סולמונוב (אסיר)
נגד	
המשיבה:	מדינת ישראל - שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים

פסק דין

העותר שפוט ל- 10 חודשי מאסר בפועל בעקבות הרשעתו בעבירת סחר בסמים שברקעה, מכירת סם מסוכן מסוג MDMA לסוכן משטרתי תמורת 1,400 ₪ באמצעות אפליקציית טלגרם. לאחר שהעותר נשא שני שלישים מתקופת מאסרו, הוא ביקש להשתחרר על תנאי. בקשות הובאה בפני היחידה לשחרור ממאסרים קצרים וזאת החליטה ביום 31/12/19, לדחותה.

היחידה נימקה את החלטתה במסוכנות של העותר ובחשש שהוא ישוב לבצע עבירות. ב"כ העותר תוקפת את ההחלטה וטוענת כי היה על היחידה להורות על שחרור העותר על תנאי בהתחשב בגילו הצעיר, בעובדה שזו הרשעתו הראשונה ומאסרו הראשון, בפרק הזמן הארוך יחסית שחלף מביצוע העבירה ועד להגשת כתב האישום, בהתנהגות העותר במהלך מאסרו ובעובדה שאין נגדו ידיעות מודיעיניות על התנהגות לא ראויה במאסר.

ב"כ המשיבה תומך בהחלטת היחידה ומבקש שלא להתערב בה בהיותה מאוזנת וכוללת את כל השיקולים הנוגעים לעניין.

לאחר עיון בכתב העתירה, בהחלטת היחידה ובכתב התגובה, ושמיעת טיעוני ב"כ העותר, החלטנו לדחות את העתירה.

שחרור על תנאי ממאסר קצר, כמו שחרור על תנאי ממאסר בכלל, איננו זכות קנויה לאסיר ואי קבלתו אינה בבחינת עונש. הכלל הוא שנאשם צריך לשאת את מלוא תקופת המאסר שנקבעה לו, ורק אם לאחר נשיאת שני שלישים מתקופת המאסר הוא משכנע את הועדה כי הוא ראוי לשחרור ושאינו בשחרורו כדי לסכן את הציבור, ניתן לשחררו על תנאי ממאסרו.

כאן, העותר שבעברו שימוש בסמים, הורשע במכירת סם מסוכן לסוכן משטרתי באמצעות אפליקציית טלגרם. הוא הסביר את מעשהו ברצון שלו להרוויח כסף. רצון זה עלול לשוב ולעלות אצל העותר ולהביא לכך שהוא ישוב ויחטא.

מדיווח גורמי הטיפול בכלא, עולה שהעותר לא הביע חרטה על מעשהו והוא ממזער מחומרתו ואינו מביע מוטיבציה לטיפול. משום כך גם רש"א לא מצאה אותו מתאים לשילוב בתכנית שיקום במסגרתה.

בנתונים אלה, מסקנת היחידה שהעותר לא הוכיח שהוא ראוי לשחרור ושאין בשחרורו כדי לסכן את הציבור, עניינית וסבירה והיא עצמה מצדיקה את דחיית בקשת העותר לשחרור על תנאי.

איננו מוצאים עילה להתערב בהחלטת היחידה.

העתירה נדחית.

ניתן והודע היום כ"ה טבת תש"פ, 22/01/2020 במעמד הנוכחים.